

ראובן אלוני:

„אנחנו לא מדברים בבית על פוליטיקה!“

בזמן האחרון המצב הפך כמעט בלתי-אפשרי. חילוקי הדעות הקוסביים בציבור גורמים לא אחת לפירוד חבילות בין ידידים, בין בני מישמחה, ואפילו בין בעלים ונשים. אני עצמי מתקשה למצוא את נוסחת הפשרה. אני יודעת איך אפשר להמשיך ולהישאר בידידות עם חבר ותיק, המאמין שצריך ליישב את יהודה ושומרון, המאמין שצריך להישאר על אדמת לבנון, החושב שגוש-אמונים הם החלוצים של שנות השמונים.

לפני כמה ימים פגשתי באילת את ראובן אלוני, בעלה של חברת-הכנסת שולמית אלוני. ראובן אלוני, שהיה האחראי על מרחב שלמה, ידוע באהבתו לארץ-ישראל הגדולה, כפי שהוא מעדיף לקרוא לה. אשתו, לעומת זאת, ידועה בדיעותיה ההמוכות לחלוטין. אלוני, ששמע אותי מתווכחת עם ידיד, התערב בשיחה ואמר:

אתם רוצים לשמוע לעצתי? קחו רוגמה ממני ומשולמית. אצלנו בבית היא חושבת כך ואני חושב אחרת. אז החלטנו שאם אנחנו רוצים לחיות ביחד אנחנו נבית לא מדברים על פוליטיקה.

● **זוהי עושים כשבאים אורחים?**
 מודיעים להם שכבית מישפחת אלוני לא מדברים על פוליטיקה.

● **זוהי אומרים הילדים שלכם?**
 גם מבחינת הילדים זה מתחלק: הבן הגדול מחזיק בדיעותיי, שני הבנים הצעירים מחזיקים בדיעותיה של שולמית, וגם הם יודעים שכשבאים אלינו הביתה לא מדברים על פוליטיקה. זוהי הדרך היחידה. אחרת קשה מאוד לחיות ביחד.

משה רוס:

„נכון לעכשיו אני מועמד הליכוד בחולון!“

עורך-הדין משה רוס הודיע שהוא מועמד הליכוד לרשות עיריית חולון. עורך-הדין רוס הוא איש מכובד, וכולם התייחסו להודעתו בשיא הרצינות. עד שבא איש תנועת החרות אל"מ (מיל) אורי אלמוג, והודיע: לא דובים ולא יער! מועמד הליכוד לבחירות לראשות עיריית חולון הוא אני ולא משה רוס. שאלתי את משה רוס, איש הליברלים:

● **מי, אם כך, הוא מועמד הליכוד? אתה או אורי אלמוג?**
 נו, מה אני יכול לעשות. הכל התחיל בגלל יעל רוס מחיפה. כשנחתם הסכם גח"ל ב-1965 סוכם, כי המועמדים לתפקיד ראשי הערים הגדולות תליאביב, חיפה וירושלים יהיו מסיעת הליברלים ואילו המועמדים לערים הקטנות, כמו חולון ונתניה יהיו אנשי חרות. פתאום הודיעו יעל רוס ויגאל כהן כי הם מועמדי הליכוד בחיפה. שניהם כידוע אנשי חרות. בעיקבות כך הוחלט שמועמד חולון יהיה איש הליברלים. נערך דיון בין חרות והליברלים ואני נבחרתי כנציג הליכוד למועמדות לראשות העיריה בחולון. אני חולוני, אני כבר 45 שנים גר בחולון.

● **מדוע אם כך הודיע אורי אלמוג שהוא המועמד בחולון?**
 זהו עניין מסובך. התברר כעת שחרות רוצה גם את נתניה, שגם היא אמורה היתה להיות שלנו. כשלב זה מדברים על חילופין ועל תמורה במקום.

● **אם כך, הסכם גח"ל משנת 1956 אינו תקף?**
 לא אמרתי שהוא אינו תקף. אני אומר רק שבהסכם יש דברים שהם כרי דיון.

● **מהו אם כך המצב נכון לעכשיו? מי מועמד, אתה או אלמוג?**
 נכון לעכשיו אני מועמד הליכוד בחולון.

יונה קלימוביטסקי:

„בג'ו קצת עצוב עכשיו!“

כולם מדברים על מצבו של ראש-הממשלה: האם הוא עצוב, האם הוא שמח. האם הוא מדוכא. האם הוא מחייך. האם הוא מתפקד, האם הוא יודע מה איתו בכלל. יש מישהי היכולה לענות על כל השאלות האלה, אם כי אני מודה שאני לא לוקחת את התשובות שלה מראש כאוביי"קטיביות. ובכל זאת, יונה קלימוביטסקי, מזכירתו האישית של ראש-הממשלה - או כפי שהיא מכונה, "יונה של בגין", רואה את האיש מדי יום וכל היום. החלטתי לשאול אותה:

● **יונה מדוע ביטל בגין את נסיעתו לארצות-הברית?**
 מהתחלה הוא לא התחייב לנסוע לארצות-הברית. כאשר נשיא מרינה מומין ראש-ממשלה לביקור בארצו, נהוג לענות בחיוב. על אחת כמה וכמה כאשר זו הומנה של נשיא ארצות-הברית. כאשר שולץ היה פה, לפני חודש, הוא הביא הומנה מהנשיא רגן. בגין כתב לרגן שהוא מקבל את ההומנה בשימחה, אך מאחר שכל יום קורה אצלנו משהו, הביקור שלו תלוי במצב בארץ ובעולם בכלל. מה קרה בינתיים? שולץ לא הצליח להשיג את המטרה שלשמה נשלח, לא חלה נסיגה של הכוחות, לכן בגין החליט שאין כעת שום דבר פוליטי בוער המצדיק את הנסיעה שלו. לכן הוא פשוט רחה את הנסיעה שלו למועד שבו ביקור כזה עשוי להביא תועלת. אחרי הכל, אין לראש-הממשלה זמן לטיולים בעולם.

● **האם אין קשר בין רחייט נסיעתו ובין העובדה שהוא עומד להכריז על פרישתו?**
 הוא אמר לפני שנתיים-שלוש שיפרוש, אבל מאז זרמו, כמו שאומרים, מים רבים בנחלי ישראל.

● **את נמצאת איתו כל יום. מה קורה לו? מה עובר עליו?**
 בגין הוא כנ"אדם ריגשי לא רגשני, והרגש שלו בדרך השם לא נשחק במשך כל שנותיו בג'ונגל הפוליטי. בגין אינו טיפוס של מעמיד פנים. הוא אינו מאלה המחייכים ואומרים שהכל בסדר גם כשמשו לא בסדר. הצטבר אצלו הרבה מאוד מאז פטירת רעייתו, הברידות וגם הקורבנות כלבנון אינם מוסיפים למצב רוחו. כל קורבן עולה לו בכריאות. הוא קצת עצוב עכשיו, אבל בעשרת הימים האחרונים חלה עלייה הדרגתית במצב רוחו. נדמה לי שהוא מתחיל לצאת מהסתגרותו. כאמת, עד לאחרונה הוא הסתגר בעצמו, לא חייד, ואנחנו לא היינו רגילים לזה. אנחנו היינו רגילים לבגין הנמרץ, הפולמוסן, המגיב על כל דבר. כעת הוא מתחיל לחזור אל עצמו, לאט לאט ובהדרגתיות.

● **איך את אוהבת אותו יותר, שקט ומסתגר או פולמוסן ונמרץ?**
 אני אוהבת אותו בכל מצבי הרוח. מה שלא יהיה, מה שלא עובר עליו, הוא תמיד נשאר נחמד, נעים ומתחשב באנשים אחרים.